

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א פרשת חקת
ה'תשפ"א בעת שיעור פעילת הצדיק
ובעת רעוא דרעוין

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

היכל הקודש קרית ברסלב ליבערטי

Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסיי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש ברסלב

בלומינג גראוו
Heichal Hakodesh
Bloomington Grove
24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
1-845-238-0804

נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש

181 Huschke Rd. Hurleyville, NY 12747

718-387-2691

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

גרפיקה עיצוב ועימוד: א.י.ש. אשדוד 05276-27127

**שבת קודש פרשת חקת, שנת תשפ"א לפרט קטן, בבוקר
לפני התפילה המשיך ראש הישיבה שליט"א ללמד בספר
הקדוש פעולת הצדיק, סימנים תשע"א, תשע"ב.**

תשע"א.

ערב שבת קדש פרשת בלק, י"ג בתמוז: הגיע רבי נתן לעיר ברסלב לקבל פני רבנו ז"ל, (כי תכף-ומיד כששמע, שרבנו ז"ל הגיע חזרה, הזדרז מאד ונסע לעיר ברסלב מעיר מאהלוב, ששהה שם). ותכף-ומיד כשנכנס אל רבנו ז"ל וקבל שלום כנהוג, והיה אז רבנו ז"ל חלוש כח מאד מאד אף-על-פי-כן דבר עמו רבנו ז"ל הרבה, איך שהוא מכרח להסתלק. ונבהל רַבִּי נתן מאד, ואמר לו רבנו ז"ל: "אל תתפחד, כי אני לא אעזב אתכם! אהיה תמיד ביניכם!" וספר לו רבנו ז"ל קצת ממה שעבר עליו בלעמברג, ואיך שהיה כבר מוכן שם להסתלק, כי לא היה לו שום פחד. והתפאר הרבה, איך היה חזק בענין זה, שהיה מוכן להסתלק בלי שום אימה ופחד, אך לא היה רוצה לשכב שם. אף-על-פי ששם מנחים גדולי עולם וצדיקים מפרסמים מאד - אף-על-פי-כן לא היה לו ניחא לשכב שם, מחמת שהוא רחוק מאנשי שלומנו, ולא יבוא שום אחד על קברו, ולא יהיה להם עסק ועבדא עם קברו. ואמר: "מהאי טעמא לא רציתי לנסע עוד פעם לארץ-ישראל, כי לא יהיה להם שום עסק עם קברו". ורמז בדבריו הקדושים, שכשאחד יבוא על קברו ויאמר קפיטיל תהלים בהתעוררות הלב, יהיה לו תענוג גדול מזה. ועשה תנועות בגופו ובעצמותיו אז ורמז, שיהיה לו חלוץ עצמות אז בקברו, כשיאמרו תהלים על קברו [ויש בכל זה עוד רזי דרזים, סתרי נסתרות]. ורַבִּי נתן עמד נבהל ונשתומם והיה בצער גדול בשמעו דבורים אלו, ורבנו ז"ל חזקו אז הרבה הרבה בדיבוריו הנעימים והאיר בו תקוה גדולה, שלא יעזב אותנו ותמיד יהיה ביננו. וחזר ואמר לפניו כזו הלשון: "הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוּשִׁים עָשׂוּ וְתַקְּנוּ (בדבריהם ובספריהם הקדושים)

מה שתקנו. ואחר-כך כשנפטרו ונסתלקו, נפסק הדבר, הינו ההארה שהאירו בתלמידיהם והחזירו לה' יתברך לא נמשכה מדור לדור רק נפסקה - ואני רוצה לעשות ענין, שיהיה לו קיום לעד". ובתוך דבריו ענה ואמר: "מיינ פייעריל וועט שוין טלואיין ביז משיח וועט קומען" (האש שלי תקד עד בא המשיח). ודבר אז בתקף חלשתו הרבה עם רבי נתן ורמז לו רמזים נפלאים, איך שימשך ענינו לדורי דורות. וחזק ואמץ מאד מאד את רבי נתן, שיהיה חזק בדעתו עד מאד. וגלה לו: "הרבה הרבה עוד יעבור עליך, רק חזק ואמץ והחזק בתורתך, שלמדתי אותך". [וּנְרַבִּי נתן, אף שמצד אחד הצטער מאד מאד לשמע דבורים כאלו, אך מאדך היה רגיל לספר כל ימי חייו הקדושים, שלולא הדבורים ששמע אז מרבנו ז"ל, מי יודע מה היה לו, כי קמו עליו מי שקמו, רבים רבים וכו', ואף-על-פי-כן ה' יתברך הצליח דרכו].

הדרך של רבינו לא נשתכחה

התחיל ראש הישיבה שליט"א: מה שרבינו אומר: "הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים עשו ותקנו (בדבריהם ובספריהם הקדושים) מה שתקנו, ואחר-כך כשנפטרו ונסתלקו, נפסק הדבר, הינו ההארה שהאירו בתלמידיהם והחזירו לה' יתברך לא נמשכה מדור לדור רק נפסקה - ואני רוצה לעשות ענין, שיהיה לו קיום לעד".

אומרים בשם הרבה צדיקים, כולם אמרו את אותו הדבר שדרך הבעל שם טוב נשתכחה, הרבי הקדוש מסאטמר זכותו יגן עלינו מביא זאת בספרו 'ויואל משה' (מאמר שלש שבועות סימן קפה): "נְשַׁתְּכַח לְגַמְרֵי דְרַךְ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב", נשתכחה לגמרי דרכו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אנחנו צריכים להודות להשם יתברך שדרכו של רבינו לא נשתכחה, ולא רק אלא דרכו מתחזקת, היא מתפשטת יותר ויותר בכל העולם כולו, מי שרק מציץ בספרי רבינו נהיה לו אור בעיניו, הוא מתחיל לקבל חיות בתורה ובתפילה, הכל מתחיל לזרוח ולהאיר לו, לרבינו יש

עצות וחיזוק לכל יהודי בכל מצב שהוא רק נמצא בו, לרבינו יש שפה המדברת לכולם, הן לדרי מעלה - אלו שהם יהודים כשרים, הולך להם טוב בעבודת השם, הם מרגישים את השם יתברך, והן לדרי מטה, אלו הנמצאים איפה שהם נמצאים, הם לדאבון לב נופלים לעבירות, הם מונחים בשאול תחתית רחמנא ליצלן - אזי ספרי רבינו מאוד מחזקים אותם.

מדוע רק 'ליקוטי מוהר"ן'

אנשים שואלים אותי, מדוע אתה לומד רק ליקוטי מוהר"ן מדוע לא טוב לך עם הספרים הקדושים האחרים, לדוגמא, 'נועם אלימלך', 'באר מים חיים' וכדומה? אני כלל לא מבין את השאלה, תודה להשם יתברך אני לומד בכל הספרים הקדושים של כל הצדיקים, וזה שאני לומד הרבה בספרי רבינו, ספרו של רבינו זה משהו שונה לגמרי, הספר 'ליקוטי מוהר"ן' זהו ספר חי, זה מחזק ומחיה אותי, זה גורם לי להתפלל וללמוד וכו'.

שבוע שעבר ראיתי באיזה בית כנסת גליון עם חידושי תורה, אני מרפרף לראות מה כתוב בו, אני רואה שכתוב בעלון 'דרושים', הוא מפרש את הפסוק באופן הזה ובאופן אחר, מה אומר זה המציאות, רק רבינו מחזק, אנשים צריכים היום הרבה חיזוק בכדי לעבור ולהמשיך בחייהם, ואת זה אפשר למצוא רק בספרי רבינו.

תשעב.

שבת פרשת פנחס, כ"א בתמוז: היה רבי נתן אצל רבנו ז"ל, (כי מערב שבת-קדש פרשת בלק ועד אחר שבת פרשת פנחס ישב רבי נתן אצל רבנו ז"ל מרוב תשוקה וזיו וחיות ואור, שהרגיש אצלו). ובשבת הזו דבר רבנו ז"ל הרבה מראש השנה ממעלת הזוכה להיות אצלו בראש השנה, "ואיך שכל העולם עומדים ותלויים בראש השנה שלי. והראש השנה שלי הוא

חדוש גדול. והַשֵּׁם־יִתְפָּרֵךְ יודע, שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק הַשֵּׁם־יִתְפָּרֵךְ נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויין בראש־השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי". ובתוך דבריו ענה ואמר: "אף־על־פי־כן שצויתי אתכם להתענות, [הינו שנתן לכל אחד תקון נשמתו, עין לעיל סימן תקע"ב], עכשו אני אומר לכם, שתפסיקו להתענות. ואל תתענו באלו התעניות שלכם כלל, כי הלא מי שאינו זוכה להיות אצלי על ראש השנה, הוא בודאי אין לו להתענות כלל, כי לא יועיל לו וכו'. ומי שזוכה להיות על ראש השנה, הוא בודאי אין צריך להתענות כלל, מאחר שזוכה להיות אצלי על ראש השנה". אחר־כך אמר: "אין אתם מרגישים כלל מה שעושין עמכם, כי בתחלה צויתי אתכם להתענות ואחר־כך צויתי שלא להתענות".

אולי בגלל זה אתה סובל השנה את כל הצרות והיסורים

רבינו כותב כאן גדולות ונצורות על המעלה של להיות אצלו בראש השנה, לאחרונה מצאתי את הקונטרס "עצתו אמונה" שיצא אחרי ראש השנה שעבר עלינו לטובה, בין כל המכתבים כתוב מאוד ברור כל הפרשה שעברנו באותה תקופה בנוגע לאומן ואיך שזה הסתיים שעשינו לבסוף את ה'קִיבוץ' פה בשטעטל (קרית ברסלב), היות והשנה עברתי מאוד הרבה צרות מרות ויסורים, [לא הכל אפשר כבר לספר, אפשר לספר רק את מה שכבר היה ועבר, אבל מה שעוד לא עבר, יוכלו לספר רק אחרי זה] שאל אותי העורך דין: "אין לך רגשות אשמה שלא היית השנה באומן שאולי בגלל זה אתה סובל את כל הצרות והיסורים?" עניתי לו: "אני בכלל לא מתחרט שהייתי ראש השנה בשטעטל, כי אני הייתי אצל רבינו בראש השנה! איפה שמדברים מרבינו, איפה שמצייתים לרבינו - שם נמצא רבינו, מי לנו גדול ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו שכל כך הירבה לדבר

ולכתוב על להיות ראש השנה באומן, מוהרא"ש לא נבהל מאף אחד רק כתב בפירוש נגד כל אלו הרוצים להוליך שולל שהקיבוץ הוא במירון ולא באומן, ואף על פי כן הוא בעצמו היה שלוש שנים בראש השנה ביבנאל, כי במקום שמצייתים לרבינו, וחיים עם רבינו - שם נמצא רבינו."

האריה הבווער

השבוע למדנו בגמרא (מסכת יומא דף ט:): את הסיפור איך שהרגו את היצר הרע של עבודה זרה, הגמרא מספרת שהיהודים כבר לא יכלו לסבול את הניסיון הקשה של עבודה זרה, הם צעקו לשם יתברך: "געוואלד! געוואלד! מי גרם שיחרכ בית המקדש, מי גרם שכל הצדיקים יסתלקו מזה העולם, ושהתגרשנו לגלות? היצר הרע שגורם לנו לחטוא! הרי בראת את היצר הרע בכדי שעל ידו נקבל שכר כשאנו מכניעים אותו, אנחנו מבקשים ממך, אנחנו לא צריכים לא את היצר הרע ולא את השכר". ונפל פתק מהשמים שכתוב עליו: "אַמַּת", היהודים צודקים בטענתם, הלכו אנשי כנסת הגדולה וצמו שלושה ימים ושלושה לילות, ומסרו להם מן השמים את היצר הרע שיהיה בידיהם שהם יכולים להרוג אותו, ראו אנשי כנסת הגדולה איך שיוצא מבית קודש הקדשים אריה בוער מאש, אמר זכריה הנביא: "תסתכלו על האריה הבווער הזה, זה היצר הרע שגורם לנו לחטוא בעבודה זרה!" כשרצו לתפוס את היצר הרע, את האריה הבווער, נתלש ממנו מעט שיער, והוא שאג שאגה כל כך רמה שיכלו לשמוע אותה עד מרחק של ארבע מאות פרסה (שזה בערך אלפיים חמש מאות שבעים ק"מ), נבהלו מאוד אנשי כנסת הגדולה, הם פחדו שהשם ירחם על האריה כשהוא ישמע את שאגותיו, ציווה הנביא זכריה שיקחו דוד גדול, מיחם עם עופרת, ויכניסו שם את האריה הבווער ויכסו אותו עם מכסה מעופרת, כי עופרת גורמת לקול להיבלע פנימה וכך לא ישמעו ממנו לחוץ, וכך הרגו אותו.

השם אני כבר לא יכול יותר!

הגמרא הזאת זהו חיזוק נפלא לכל אחד ל'התבודדות', רואים שכאשר היהודים צעקו להשם יתברך שהם לא מסוגלים יותר נפל פתק מהשמים שהיה כתוב עליו "אָמֶת", שהיהודים צודקים בטענתם, מתפלאים כולם, אם זה באמת נכון שטענתם צודקת, מדוע חיכה השם יתברך עד שהיהודים כל כך צעקו וזעקו אליו?! רק זה כל מה שהשם יתברך רוצה מאיתנו, השם יתברך מביא ניסיון לאדם כי הוא רוצה שהאדם יפנה אליו, שהאדם יפנה ויבכה אליו: "ריבונו של עולם, אני לא מסוגל יותר!" "ריבונו של עולם, אני לא צריך את השכר של היצר הרע, תיקח אותו ממני, הניסיונות נוראיים!" וכשאדם עושה זאת, הוא רץ להשם יתברך אז השם יתברך מסלק ממנו את הניסיון, והוא משתחרר מידי היצר הרע. זה מה שמלמד אותנו רבינו, שאדם יספר להשם יתברך עד כמה קשה לו עם הניסיונות, עד כמה הוא מתייגע עם היצר הרע שלו וזה יביא לו ישועה.

היצר הרע צועק

עוד דבר מעניין רואים בגמרא, אנשי כנסת הגדולה אמרו שצריך להכניס את האריה הבווער, את היצר הרע לתוך חבית עם עופרת כי אם הוא ימשיך לצעוק אולי השם יתברך ירחם עליו ולא יתן להרוג אותו, רואים מזה עד כמה גדולה כוחה של צעקה להשם יתברך, אפילו היצר הרע הכי גרוע שמסית אנשים לחטוא - אם הוא יצעק להשם יתברך, השם יתברך ירחם עליו, אז וודאי כשיהודי - מי שרק לא יהיה, אפילו היהודי הכי ירוד, אם הוא ילך להשם יתברך וישפוך את ליבו בפניו, הוא יספר לו עד כמה הוא מתייגע עם היצר הרע שלו, עד כמה הוא מתייגע עם הניסיונות הקשים שלו - בוודאי ירחם עליו השם יתברך ויעזור לו לצאת מהקשיים שלו.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

**שבת קודש פרשת חקת, שנת תשפ"א לפרט קטן,
בסעודה שלישית, דיבר ראש הישיבה שליט"א דברי
התחזקות נפלאים, מיוסדים על פרשת השבוע.**

להרים עיניים להשם יתברך

הפסוק מספר (במדבר כא, ה - ט) שלבני ישראל היו טענות על השם יתברך ועל משה רבינו, הם התמרמרו: "לָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם", למה העלית אותנו ממצרים, "לָמֹות בְּמִדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם", למות במדבר שאין בו לחם ומים, "וַיִּנְפְּשׁוּנוּ קָצָה בַלָּחֶם הַקָּלָקֶל", וחכנו מאס בלחם הקל הזה, כלומר שהמן אינו כמו כל אוכל שאחרי האכילה יוצא מהגוף חלק גדול מהאוכל, המן שונה, המן נספג כולו בגוף ונשאר שם לעד, הם פחדו שיגיע זמן שהמן יתנפח בגופם והם ימותו מזה. ממשיך הפסוק ומספר: "וַיִּשְׁלַח ה' בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים", השם שיסה בהם את הנחשים השרפים, נחשים ששורפים את האדם על ידי ארס שיש להם בין שיניהם, "וַיִּנְשָׁכוּ אֶת הָעָם וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל", והם הכישו את העם ורבים מהם מתו, באו היהודים למשה רבינו ואמרו: "חָטְאָנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בְּה' נֶבֶךְ", חטאנו בזה שדיברנו על השם יתברך ועליך, "הַתְּפַלֵּל אֶל ה' וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת הַנְּחָשׁ", תבקש מהשם שיסלק מאיתנו את הנחשים, התפלל משה רבינו להשם. אמר השם יתברך למשה רבינו: "עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף", תכין פסל בדמות נחש שרף, "וְשִׂים אֹתוֹ עַל גִּיס", ותשים אותו על תורן גבוה, "וְהָיָה כָּל הַנִּשְׁוֹף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי", וכל מי שינשך שיביט בנחש וכך הוא ישאר לחיות. אומרת התורה: "וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחָשֶׁת וַיִּשְׂמֶהוּ עַל הַגִּיס", משה הכין נחש מנחושת והעמיד אותו על התורן, "וְהָיָה אִם נִשְׁךְ הַנְּחָשׁ אֶת אִישׁ וְהִבִּיט אֶל נְחָשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָי", וכך היה אם קרה שנחש הכיש מישהו הוא היה מסתכל על הנחש העשוי מנחושת וכך הוא נשאר בחיים.

מביא רש"י את דברי חכמינו זכרונם לברכה (ראש השנה כט.): "וְכִי

נָחַשׁ מִמֵּית אוּ נָחַשׁ מִחַיָּה? וכי נחש יכול להרוג או יכול לתת חיים?
 "אֵלָא בְּזַמַּן שְׂיִשְׂרָאֵל מְסַתְּפְלִין כְּלַפֵּי מַעְלָה וּמְשַׁעְבְּדִין אֶת לְבָם לְאַבְיָהֶם
 שְׁבַשְׂמִים, הָיוּ מְתַרְפְּאִין; וְאִם לָאוּ, הָיוּ נְמוּקִים", רק מה, כשבני ישראל
 הרימו את עיניהם אל השם יתברך, הם החדירו בעצמם את האמונה
 שהשם יתברך מנהל את העולם, אז הם התרפאו, ואם הם לא הסתכלו אל
 השם יתברך הם מתו.

אותו הדבר אומרים חכמינו זכרונם לברכה (שם) על הפסוק (שמות יז, יא):
 "וַהֲרִיָּה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַגִּבֹּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וַגִּבֹּר עַמְלֶק",
 כשמושה רבינו הרים את ידיו כלפי מעלה ניצחו היהודים, וכשהוא הוריד
 את ידיו גבר עמלק על היהודים, וקשה: "וכי יָדָיו שָׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת
 מְלַחְמָה אוּ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה", וכי הידיים של משה רבינו הם הגורמות
 לניצחון או להפסד במלחמה? "אֵלָא כָּל זַמַּן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְסַתְּפְלִים
 כְּלַפֵּי מַעְלָה וּמְשַׁעְבְּדִין אֶת לְבָם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׂמִים, הָיוּ מְתַגְבְּרִים; וְאִם
 לָאוּ, הָיוּ נוֹפְלִין", רק מה, משה רבינו ישב והצביע בידיו כלפי מעלה,
 הוא אמר ליהודים: "תסתכלו אל השם יתברך!", "אל תפחדו מעמלק".

ולכן אמר רבינו (ספר המדות, אות המתקת הדין, סימן כה): "מִי שֶׁיְדִינִין שׁוֹרְיִין
 עָלָיו, יִסְתַּכֵּל בְּכָל פַּעַם עַל הַשָּׁמַיִם", מי ששורים עליו דינים שיסתכל תמיד
 לשמים, רבינו משתמש במילה 'יִסְתַּכֵּל', שכוונתה יסתכל עם כוונה, זה
 לא מספיק שמסתכלים לשמים זה כל אחד עושה, אפילו להבדיל גויים
 מסתכלים לשמים בכדי לחשב את טבע העולם, אבל העיקר - אומר רבינו
 - להיזכר מהשם יתברך, שהשם יתברך מנהל את העולם, וכשמתחילים
 לראות את השם יתברך נפתח הלב ומתחילים לדבר אליו יתברך, וכך
 מסתלקים כל הדינים מהבן אדם.

דבר ראשון ביום: 'התבודדות'

נהייתי מאוד שמח, אברך ניגש אלי להגיד לי שהוא לא מתחיל

את היום שלו לפני שהוא יוצא חוץ לביתו ומתיישב על כסא ועושה התבודדות, הוא משוחח למשך מספר דקות עם השם יתברך, ורק אחר כך הוא מתחיל את סדר יומו, רבינו אומר: "אם מדברים - פועלים", אני רואה שמצייתים לנאמר בדרשות, שאני יכול לפעול אצלכם לציית לרבינו ולקיים את עצותיו.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

